

ἦλθε νὰ προσεέγκη τὸν βραχίονα αὐτοῦ τῇ δυστυχεῖ ἡμῶν Πατρίδι ἐν τοῖς χαλεπωτάτοις τουτοῖς καιροῖς.

K*

ΚΑΛΟ ΚΟΝΑΚΙ

(Ἐκ τῶν τοῦ Παύλου Δερουλέδ.)

— Ἄ φτωχομάνα, τί χαλᾶς 'εἶς τὴν τᾶκι τόσα ζύλα!
 Ζεστό 'ναι τὸ καλὺθι σου καὶ δίχως τῆ φωτιά!...
 Ἐστῆγνωσα· τοῦ κρύου πιὰ δὲ 'νοιώθ' ἀνατριγίλα,
 Κρύβε τὰ ζύλα σου... διψοῦν φωτιὰ τὰ γερατεῖα

Καὶ τρέμεις σὺ, γερόντισσα... Μὰ ἡ καλὴ γρηοῦλα
 Μοῦ κάνει τὸν κουρὸ καὶ νά, τῆ χόβολη σκαλίει...
 Πετᾶ μὴν ἀγκαλιὰ κλαδῖα 'εἶς τὴν τᾶκι καὶ γιομίζει
 Καπνὸ καὶ λάμψι μονομῆς ἢ φτωχοκαλυδοῦλα...

— «Ζεστάσου, παληκάρι μου, καὶ τουρτουροχινίζει!..»

— Ἄ φτωχομάνα! δὲν πεινῶ!.. ταυγά σου, φτωχομάνα,
 Τὸ σῶμα βρτσινάτο σου γιὰ σένα νὰ φυλάς...
 Ἐγὼ ξεροτραγάνισα 'εἶς τὸ δρόμο κουραμένα...
 Ταυγά, τὸ βρτσινάτο σου γιὰ μένα μὴ χαλᾶς!..

Μὰ τί τραπεζομάνηλα μοῦ στρώνεις, χριστιανὴ μου!
 Ἄς λείπουν, σταυροπόδι 'γὼ τὸ τρώω τὸ ψωμί!..
 Τραπέζι 'χω τὸ γόνατο, μαχαίρι· τὸ σπαθὶ μου,
 Καὶ μὲ τὴ βούκ' ἀμάσσητη, πετιοῦμαι 'εἶς τὴ γραμμὴ!

«— ὦ, φέε, παληκάρι μου καὶ πιὲ καὶ τὸ κρασί μου!»

Μὰ τὰ σεντόνια τί τὰ θές;... Γιὰ μένανε παλάτι
 Θέ νάν' ὁ ἀχεριωνάς σου, ποῦ εἶς ἄχερο παχὺ,
 Παίρνει τὸ μέτρο του κάνει καὶ στρώνει τὸ κρεβάτι...
 Ἐκεῖ, κυρά, 'σὰ βρασιλιᾶς, κοιμοῦμ' ὡς τὸ ταχὺ!..

Μὰ κείνη πάλι τὸ γουδί, γουδί τὸ γουδοχέρι!
 Σεντόνια στρώνει κάτασπρα, ποῦ μοχαρκαρτουροῦ
 Σπιτίσιμα πλύσι, ἀλουσιὰ καὶ δάφνη καὶ νυχτέρι
 Καὶ 'εἶς τὸ σεντούκι στιβακτὰ τὸν ξένο καρτεροῦν!..

«— Παιδί μου, πέσε, κάμ' ἐδῶ κονάκι καὶ λημέρι!..»

Γλυκοχαράζει καὶ βαρεῖ ἄργα γλυκὰ ἢ θιάνα...
 Ἐμπῶ, πετιοῦμαι 'εἶς τὸ λεπτὸ νὰ τρέξω 'εἶς τὴ γραμμὴ!
 Ἐμπρός! σ' ἀφίνω! ἔχε γεῖά!.. μ' ἀλήθεια, φτωχομάνα,
 Ἐάν πιὲ βαρὺ τὸ σάκκο μου ἀνοιώθω 'εἶς τὸ κορμί!..

Γιατί, καλὴ γερόντισσα, 'σὰ μάννα μου, σὺ ξένη,
 Τόσο πολὺ μ' ἐχάιδεψες; γιὰ πὲς μου, σὲ 'ρωτῶ...
 Κ' ἐκεῖνη μισογελαστή, μισοκλαμμένη κραινεῖ...
 «— Ἐχω κ' ἐγὼ τ' ἀγόρι μου, παιδί μου, 'εἶς τὸ στρατό!»

(Μετάρρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου.)

Τὸ γῆρας ἔχει δύο βρακτηρίαις, τὴν μνήμη καὶ τὴν πείραν, ἐφ' ὧν στηριζόμενος προχωρεῖ ἀσφαλῆστερον καὶ πολλὰκις ταχύτερον τῆς σφριγώτης νεότητος.

(G. V. Oertzen)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τινὰ ἀνακοίνωσιν γενομένην ἐν μιᾷ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, βρογχὴ φύλλων ἔπεσε κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐν Gomentry εἰς ἔκτασιν πολλῶν χιλιόμετρων. Ὁ καιρὸς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦτο ἐξαιρετός· ὀλίγα νέφη εἰς μέγα ὕψος ἐκινουνοτο ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς, κατ' ἀντίθετον δὲ διεύθυνσιν ἔπνευσε εἰς τὰ κατώτατα στρώματα τῆς ἀτμοσφαιρας μαλακὴ αὔρα. Ὑψηλὰ ὅσον ἐξικνεῖτο ἡ ὄρασις ἐφαίνοντο φύλλα ξηρά, ἅτινα κατέπιπτον βραδῶς εἰς τὴν γῆν. Εἰκάζεται ὅτι ἡ παράδοξις ἐκείνη βρογχὴ προήρχετο ἐκ τυφῶνος, στροφοδινήσαντος εἰς μέγα ὕψος φύλλα συναρπασθέντα ἐκ τοῦ ἐδάφους.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ τάγματος τῶν Ἰησοιτῶν ἐδημοσίευσεν περίεργον ἀπογραφικὴν σημείωσιν, καθ' ἣν τὸ διαβόητον ἐκεῖνο τάγμα, ἰδρυθὲν πρὸ 350 ἐτῶν, ἐχορήγησεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν 248 ἀγίους, 1500 μάρτυρας, 13 Πάπας, 60 Καρδινάλιους, 4000 ἀρχιεπισκόπους καὶ ἐπισκόπους καὶ 6000 συγγραφεῖς. Νῦν ὑπάρχουσιν ἐκ τῶν Ἰησοιτῶν 2500 ἱεραπίστολοι. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ Ἰησοιτῶν ἐκδοθέντων βιβλίων εἶναι μέγας τὰ δὲ ἀντίτυπα αὐτῶν ὑπολογίζεται κατὰ ἑκατομύρια.

Ὁ ἔκτατος ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς ἐπαρχίας Χ. εἰσῆλθε εἰς ἐν τούτων ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ὁ δημοδιδάσκαλος, κατὰ παράθεσιν πάντων τῶν κεινοσμῶν καὶ τῶν ὑπουργικῶν ἐγκυκλίων, ἔδειξεν ἀνηλεῶς ἕνα μαθητὴν. Μὴ ταραχθεὶς ποσῶς ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ ξένου ὁ δημοδιδάσκαλος ἐξηκολούθησεν τὸν δαρμὸν καὶ ὅτε ἐτελείωσεν τὸ ἔργον ἀπέπεμψε τὸν μαθητὴν, εἰπὼν «Πήγαινε τώρα νὰ εἰπῆς τῆς μάννας σου, πῶς καλοπέρατες!»

Ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐσκανδαλίσθη μεγάλως ἐκ τῆς πράξεως ταύτης καὶ ἰδίως ἐκ τῆς τελευταίας ἀνοικτείου καὶ ἀντιπαιδαγωγικῆς παραγγελίας. Ἐπετίμησεν πικρῶς τὸν δημοδιδάσκαλον, ὅστις ἀπαθῶς ἤκουε, καὶ κατέληξε λέγων·

«Πῶς θὰ ἀπολογηθῆτε ἂν οἱ γονεῖς τοῦ μαθητοῦ ὑποβάλλωσι παράπονα; Ἄν ἔλθῃ ἡ μητέρα του πρὸς ἐμέ...»

— Κρημνίστε τὴν ἀπὸ τὴν σκάλα, κύριε ἐπιθεωρητά.

— Τί εἶναι αὐτά! Ἄν ὁ πατὴρ του ἀναφέρῃ τὴν πράξιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον...

— Ἐννοία σας καὶ ὁ πατὴρ δὲν ἔχει κἀνὲν παράπονον. Νὰ ἦσθε βέβαιος δι' αὐτό, διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ πατὴρ!»

— Καλέ, δέν μου λέγετε πῶς γίνεται τὰ μαλλιά σας νὰ ἦναι ἄσπρα καὶ τὰ μουστάκια σας κατάμαυρα; Μήπως τυχὸν τὰ βάζετε;

— Ὅχι, ἀλλὰ τὰ μαλλιά μου εἶναι εἴκοσι χρόνια μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ μουστάκια.